

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 536

ngày 16 tháng 10 năm 2005

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Chánh Giác

Chánh giác thực hành minh đạo pháp
Uyển chuyển không ngừng tự phát quang
Bình tâm học hỏi tự bạc bần
Thực hành chánh pháp tự tâm an

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 30/08/2005 đến 09/09/2005

Copyright 2005 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phân câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Duyên nào là duyên tốt?
- 2) Minh tâm kiến tánh là sao?
- 3) Muốn thực hiện công phu thì làm sao?
- 4) Đường dài tốt hay là đường ngắn tốt?
- 5) Duyên gì là duyên tạm?
- 6) Sống cách nào gọi là sống tạm?
- 7) Duyên nào là duyên trần trược?

<p>30-8-2005 12:34 AM</p> <p>1) Hỏi: Duyên nào là duyên tốt?</p> <p>Đáp: Thừa duyên Trời Phật là duyên tốt</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Phân mình đời đạo tự tiến hành Giải tỏa phiền ưu tự tiến nhanh Thức giác chính mình mình đạo pháp Chuyên hóa thâm sâu cơ duyên đạo</i></p> <p>1, 2/9 Không có viết</p>	<p>03-09-2005 7: 00 AM</p> <p>2) Hỏi: Minh tâm kiến tánh là sao?</p> <p>Đáp: Thừa minh tâm kiến tánh tự hiểu biết lấy chính mình</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Sửa mình tiến hóa tự khai minh Tiến hóa thâm sâu tự hiểu mình Duyên đạo tình đời không dứt bỏ Thành tâm tu luyện tự mình mình</i></p> <p>4,5 /09 Không có viết</p>
<p>3) Las Vegas 06-09-2005</p> <p>Hỏi: Muốn thực hiện công phu thì làm sao?</p> <p>Đáp: Thừa muốn thực hiện công phu thì phải dần thân</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Thực hiện công phu chung hành tiến Giải tỏa phiền ưu tự nối liền Bạn đạo năm châu cùng chung tiến Cảm thức trần gian giải nỗi phiền</i></p>	<p>4) Las Vegas, 07-09-2005 12: 20 AM</p> <p>Hỏi: Đường dài tốt hay là đường ngắn tốt?</p> <p>Đáp: Thừa đường dài tốt hơn đường ngắn</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Tu hành phát triển đường dài tiến Chuyển hóa thâm sâu chung học hỏi Khai triển vô cùng tự tiến xa Thành tâm tu luyện cảm thân yên</i></p>
<p>5) Las Vegas, 08-09-2005 1: 20 AM</p> <p>Hỏi: Duyên gì là duyên tạm?</p> <p>Đáp: Thừa duyên dục là duyên tạm</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Trí tâm bất ổn là không bền Học hỏi vô cùng thì mới nên Duyên đạo tình đời không giới hạn Thực hành chánh pháp lại càng mình</i></p>	<p>6) Las Vegas, 09-09-2005 7: 20 AM</p> <p>Hỏi: Sống cách nào gọi là sống tạm?</p> <p>Đáp: Thừa sống trong một thời gian ngắn gọi là sống tạm</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Thực hành chớp nhoáng gọi sống tạm Chuyển hóa thâm sâu duyên trần trước Học hỏi không ngừng tự tiến thân Hành thông dứt khoát khai minh trí</i></p>
<p>7) Las Vegas, 10-09-2005 3: 30 AM</p> <p>Hỏi: Duyên nào là duyên trần trước?</p> <p>Đáp: Thừa duyên dục là duyên trần trước</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Tình dục là hôi tanh trần trước Thức giác bình tâm tự dứt khoát Bình tâm tu luyện giải mê lầm Quán thông thức giác chẳng mê lầm</i></p>	

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

SỰ SÁNG SUỐT

Cho nên nhiều bạn ngồi thấy nó lác này kia kia nọ, đó là cái phân trực điện nó lên, nó lên mà nó chịu hồng nổi nó phải giải, và nó xuất ra ngoài kia nó đưng chạm chịu hồng nổi nó phải hồi. Đó, thì những cái phân đó tại sao mình không minh? Là bởi vì tôi chưa thấy, rồi cứ cố gắng tu tới, tu tới hoài, nó té ra cái đồ đó là trực! Trực điện lên, trực khí nó xuất ra, nó ở đây nó quay một cái hạ xuống thành ra nó nặng đầu. Rồi bây giờ mình phải làm sao? Tại sao nó yếu? Tại sao nó trực? Tại vì do sự thâm thập do mắt thấy, tai nghe, mũi ngửi, miệng ăn, hành động ban ngày nó thâm cái trực điện vô, thấy không? Rồi bây giờ mình phải làm cái gì để giải? Tôi nói không có cái gì hơn lục tự Di Đà.

Cho nên tôi đề nghị các bạn, nói đi nói lại, ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật cho nó mau, bởi vì trong bản thể bạn không phải ít, không phải hẹp, không phải nhỏ, bạn phải niệm thật nhiều, thật nhiều... thật nhiều... nó mới mở, nó mở ra rồi bạn thấy dễ quá. Mà dễ dãi của ngày nay là do cái gì? Do sự dầy công của bạn chứ đâu phải sự dầy công của người truyền pháp, dầy công của ông Phật hay dầy công của ông Trời, do sự dầy công của các bạn.

Bạn từ hạ trí mà bạn có thể nuôi nó lên tới thượng trí rồi tiến tới đại trí, rồi nó tiến tới đại giác. Bây giờ, ai gây dựng bây giờ? Mình làm chứ đợi ông nào ổng tới ổng cố vấn? Không cần, chính bản thân tôi. Bạn thấy, càng ngày tôi càng tu, tôi tu trong nghịch cảnh không hà... Tôi đâu có sung sướng, những bạn bè ghét tôi, chửi mắng tôi, nói xấu tôi, tôi cảm ơn tất cả những người đó. Những người đó thương yêu tôi, họ ghét tôi nhiều chừng nào, họ nhớ tôi nhiều chừng nấy. Tôi đâu có lo, họ ghét tôi nhiều chừng nào họ phải nhớ tôi nhiều chừng nấy. Còn nếu tôi ghét người ta thì tôi bận tâm tôi không bao giờ tiến bộ, thành ra tôi không dám ghét, nhớ người ta làm sao mình tiến bộ, thấy không? Đó, cho nên cái người ghét người này người nọ không bao giờ tiến bộ. Nhưng mà nó nhớ mình nhiều, người đạo thì nó phải vậy, khi nó ghét mình là nó đem cái trực tới cho mình, mình phải thu hút, phải đưa nó lên, cái từ bi không cho phép mình ghét lại người đó, luôn luôn đem tình thương để hóa giải, luôn luôn đem sự đem sự sáng suốt đến một bên để cho họ hiểu họ. Cho nên tôi tu trong cái nghịch cảnh không, mà tôi thích những cái chuyện đó, tôi thích những cái nghịch cảnh. Những nghịch cảnh đó đưa cho tôi tiến bộ quá, rất nhiều, ngay từ tư tưởng hành động tôi được tiến bộ trong nghịch cảnh không!

Nhưng mà tôi xác nhận với các bạn nghịch cảnh là Minh Sư, phải thương yêu nó và tìm hiểu nó để tiến tới. Tất cả những người bạn nào sau này, các bạn tu cũng sẽ bị nhiều người ghét, nhiều người nói xấu, nhiều người coi bạn không ra gì. Nhưng mà những người đó là ân nhân của bạn, bạn đừng tưởng những người đó là kẻ thù. Bạn đặt họ là ân nhân của bạn thì bạn mới tiến. Bạn phải cầu xin ơn trên ban phước cho họ để họ tự giải, tự tiến, chứ bạn không nên trù rửa người ta. Người tu có điển trù rửa người ta người ta mặt, không được. Bạn phải lấy cái từ tâm để hóa giải. Những người đó là ân nhân của mình không phải là người xấu đâu, bởi vì cái bản thân của y cũng Trời Đất quản lý nhưng mà y thoát ra, cái tư tưởng xấu đó là ai thoát ra? Cũng chẳng qua là ông Trời thoát ra, y là ông Trời con, mà dạy mình thì mình phải cảm ơn ông Trời, mình nghịch lại không được. Ngay vợ con trong gia đình cũng vậy, vợ con gia đình nó phản bạn, bạn thấy nó phản, nhưng mà không phải phản đâu, phản mà không phản. Khi mà bạn thấy cái sự phản là không phản thì bạn mới tiến, bạn cho cái sự phản là phản thì bạn bị kẹt, phản là không phản, bởi vì Trời Đất giúp tôi.

Tại sao nó không tới với những người khác mà nó tới với tôi, tôi là người tu hành tại sao tôi lại gặp cái nghịch cảnh như thế này? Đó là cái giáo huấn bên trên muốn đưa tôi về càng sớm càng tốt, có nghịch tôi mới tiến chứ, có động tôi mới hay chứ, thấy không? Thì bên trên đã cho tôi một cái cơ hội để tiến hóa tới thượng tầng, tôi phải chấp nhận và cảm ơn những người đã chọc tôi, đá kích tôi, nhưng mà những người đó sẽ được tiến sau sự chiếu hóa của tôi, nó tuân tự như vậy.

Cho nên người tu không có sợ, tại sao tôi không dám kêu một người nào bằng “thằng”, tôi kêu bằng “anh”, tôi kêu bằng “bạn”. Nhưng mà tôi có thể chửi là “thằng Thích Ca”, tôi có thể chửi những người tu đại giác. Tôi kêu thằng đó bằng “thằng”: “Thằng Di Lạc” đi nữa, “thằng Ngọc Hoàng Thượng Đế”... nhưng mà những vị đó không bao giờ giận tôi. Mà chính những vị đó kêu tôi kêu bằng “thằng”, tôi còn yêu mến người đó nữa, tôi được cơ hội đồng đẳng với họ, họ thương tôi họ mới kêu tôi bằng “thằng”. bởi vì tôi là một người tu tiến tới sự giác. Còn nếu tôi chấp họ, tôi còn ở dưới này, làm sao tôi đi lên được, thấy không? Mà tôi mến họ tôi mới tiến. Đó, cho những người Đại giác.

Tu ở đây, cái Vô Vi chúng mình đã làm qua nhiều trận rồi, không phải mới, cho các bạn đụng chạm với nhau, cho Chú Ngẫu đụng với người này, đụng với người nọ, rốt cuộc coi thử người này người nọ như thế nào. Nhưng mà cái cơ hội đó để chi? Để đo lường sự thanh tịnh của người tu, cái đó là cái chuyện rất hay, rồi còn cái nhắc nhở, phận sự tôi là người đi trước, tôi thấy cái lương đấng các bạn, các bạn có đèn, có dầu mà không đốt, uống quá!!

Tôi có phận sự nhắc. Nếu tôi không nhắc thì tôi không phải là người tu. Tôi không nhắc các bạn tôi không phải người từ bi, tôi không nhắc các bạn tôi không phải là người đi tìm và tạo lấy Bi Trí Dũng để tiến lên. Bây giờ tôi tạo được cái Bi Trí Dũng thì tôi phải nhắc, tôi có phận sự bao nhiêu đó. Bữa nay tôi nhắc không được. Mai! Mai tôi nhắc không được. Mốt! Tôi chết rồi tôi cũng nhắc, hay là tôi chiếu rọi vậy thôi, tôi có phận sự bao nhiêu đó, chứ còn không có cái phận sự thù hiềm này kia kia nọ, không có! Bởi vì chúng ta từ tiểu trí tiến tới đại trí, chúng ta cũng đóng qua vai trò đó rồi, tại sao mình đi giận người ta. Khi mà các bạn xét trong gia đình có lỗi với các bạn, các bạn đã có trong vai trò đó rồi. Trước kia bạn là một người như thế đó, còn hơn nữa là khác, thấy không! Thì các bạn thấy tha thứ chứ đâu có gì đâu! “Thế gian vô nan sự, bá nhân thành kim thị thái hòa”. Bữa nay không được, bữa mai. Bữa mai không được, mốt. Mốt không được thì bữa kia. Lần lần nó sẽ hiểu, không có nên và không có vội kêu người ta hiểu mình, nhưng mà nên và vội để cho họ hiểu họ mà thôi. Còn chuyện hiểu mình cái đó khỏi, nhưng mà mong sao họ tự hiểu họ là quý.

THƠ

CHỈ CÓ TU!

Hạnh phúc đời người chỉ có tu
Hám lợi tham dâm tạo nghiệp mù
Luân hồi nghiệp quả bao cay đắng
Kiếp sống trần ai dễ bị tù
Lời Thầy dạy bảo đường tu học
Nhấn nhục hành thiền phá tánh ngu
Tâm thân niệm Phật cho thanh nhẹ
Mở rộng Tình Thương xóa hận thù.
Dĩ An, 30-08-2004
NGUYỄN HIỀN.

=====

TỤNG HUỲNH ĐÌNH

Niệm Phật Huỳnh Đình đạt tứ thông
Đốc mạch khai thông vía gặp hồn
Linh quang hội tụ sanh Cam Lộ
Ngũ tạng Huyền Quang hiện sắc hồng
Minh Sư dạy pháp ngày đêm sửa
Quả đạo thơm mùi đạt lý Không

Phá mê phá chấp dù thanh trược
Dụng Đức Từ Bi Đạo Đại Đồng.
Dĩ An, 01-09-2004
NGUYỄN HIỀN.

=====

CHỮ TÌNH

(Họa Thơ "Hỏi, Đáp" cùng vận của TRÍ HUỆ
ngày 8-9-2004)
Thơ em, chị nghĩ giống mấy huynh,
Còn nhỏ ham chi chén rượu quỳnh,
Học hành nên gắng, xa non ái,
Tri kỹ mai sau, mới đẹp tình.

Bây giờ gắng học nơi các huynh,
Còn trẻ nhấp chi chén rượu quỳnh,
Nay sớm biết Tu, hiền tử mến,
Thương em, chị nhắc "hoãn" nợ tình.

Thầy, Bạn kiếp này, bậc phụ huynh,
Tương giao góp ý: "cất" chén quỳnh,

Sinh viên thế hệ, tài năng trẻ;
Lo chi mai hậu, thỏa ân tình.

Chị trước cũng như những tỷ huynh,
Đam mê tài sắc, nhấp chén quỳnh,
Tình giấc Đường Tu, đà quá trễ,
Vần Thơ gởi đệ, chút Đạo Tình .

Tân Bình, 15-09-2004.

(Người bạn tinh thần của TKH).\

HỒNG LĨN HOA.

=====

**PRESENT MOMENT , WONDERFUL
MOMENT**

**AN TRÚ TRONG HIỆN TẠI GIỜ PHÚT
ĐẸP TUYỆT VỚI**

Rủ bụi trần gian xuống biển xanh

Một trời sóng gió nắng mây lành

Con người bé nhỏ trong trời đất

Sống chết vô thường thật mông manh

Chân lý muôn đời ai thấu hiểu

Tìm đâu hạnh phúc ở trong anh

Hôm nay gặp bạn vui đàm đạo

Sức sống chung thiên điển khí thanh

5 Thành củ chi –27-10-2004 Biển Long Hải –
Việt Nam

=====

HÀNH * PHÁP

Tu sao phải đạt nhãn hòa.
Theo cơ qui nhứt, làm quà Cha thương.
Tu sao nhẹ cảnh thế lương.
Không ham danh lợi, nhẹ đường trần duyên.
Tu sao chơn thật, tu hiền.
Tâm Xà khẩu Phật, nói liền dã tâm.
Tu sao suy gẫm cao thâm.
Giải điều u-uẩn lạc làm phù sinh.
Tu sao tâm thế tịnh hình.
Giải tiêu nghiệp chướng, nơi mình đã mang.
Tu sao dứt nghiệp trần gian.
Nói theo Chánh-Pháp ân ban của Thầy.
Tu sao kịp Hội Rồng Mây.
Tây Phương chứng quả, trở quây Tiên-Bồng.
Tu sao rửa sạch bụi hồng.
Đường trần vạn nẻo gai chông bạo cường.
Tu sao thẳng rặng một đường.
Hai đường tội phước, chọn phương hướng lành.
Tu sao hòa ái, điển thanh.
Gặp đờ Bát-Nhã, tầm nhanh cội nguồn.
Minh-Nghĩa Bình -Tân
Ngày 19-10-2004

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân phụ của anh Nguyễn Thành Nam thuộc bạn đạo TD Dũng Chí là ông Nguyễn Văn Tâm tạ thế lúc 13 giờ chiều ngày 09 tháng 10 năm 2005 nhằm ngày 7 tháng 9 năm Ất Dậu tại Wetherill Park, Sydney Australia hưởng thọ 71 tuổi được siêu thăng tịnh độ. TD Dũng Chí thành tâm cảm ơn bạn đạo khắp nơi.

BẠN ĐẠO VIẾT

TRẦM THỐNG CỦA ĐƯỜNG

Ăn hiện trong sương đêm của giờ tỵ, một bóng người áo quần đỉnh đặc oai vệ pha lẫn dáng tiên phong đạo cốt đến chào một người cũng không kém phần uy nghiêm - Nét tĩnh lặng chưa về hẳn, mặc dầu đã quá khuya đèn đường vẫn sáng, dưới tàng cây như che nắng cho hai người tiếp chuyện.

- Thừa tiên sinh tôi mới về đây.

- Tôi có nghe, thì ra là Ngài, mời Ngài vào trong đàm đạo.

- Cảm ơn tiên sinh thiết nghĩ xin đứng đây thanh thản hơn và cho tôi có lời chào tiên sinh kính mến

- Cám ơn Ngài và tôi kính chào Ngài với tình giao nối.
- Thưa tiên sinh Ngài ở đã bao lâu rồi.
- Thưa Ngài nếu nhớ không lầm trên nửa thế kỷ rồi.
- Vậy lâu quá hẳn tiên sinh có nhiều chuyện vui buồn kinh nghiệm cảm xúc và suy nghĩ gì về vai trò của tiên sinh, phần tôi đang an yên nơi cảnh vị của tôi, thì nay họ lại đặt tôi vào vị trí này thật chưa biết sao?
- Thưa Ngài tiểu sử của tôi thì Ngài đã biết, lịch sử ghi chép, con cháu học hỏi gương anh hùng của dân tộc, được phong Thánh, phong Thần, tạc tượng thờ cúng, tưởng yên - hưởng lạc vị, nhưng Ngài ơi.' ăn của chúng không yên đâu.
- Chúng đặt lên bàn thờ một đĩa trái cây bắt đầu chúng khấn :“ Xin Đức Thánh phò hộ..... cho con và gia đình con, đầu năm tới cuối, điều lành đem đến điều dữ tống đi, mua may bán đất, thăng quan tiến chức, con cháu đỗ đạt, gặp duyên phu thê bền giai ngẫu, luôn luôn mạnh lành vv..”
- Nhận một đĩa trái cây mà phải làm cho chúng bao nhiêu công việc' thà nhịn cho yên thân, con người tham lam quá' Chúng còn bắt tôi vào trường đặt tên trường này trường nọ, như thế cũng chưa hài lòng chúng, chúng nhận sập tôi ở đây nhiều chục năm qua với mỹ danh Đại lộ..... ai cũng cho là bánh, thật ra cay đắng cho tôi, chúng đào bới thân tôi, rải đá lên mình tôi, đem xe lu cán bằm dập lên người tôi, toàn thân tôi đau đớn vì lở lói, nhầy nhựa chúng lại quét, lại thổi, lại rửa, rồi chúng lại dán lên mình tôi một lớp thuốc đen nghì, chúng gọi là betông nhựa cháy bỏng toàn thân tôi" lâu lâu chúng làm lại như vậy trên toàn thân tôi'
- Rồi hàng ngày kẻ qua người lại, đạp dẫm lên mình tôi, xe cán liên tục lên thân thể tôi 24/24 , kìa Ngài nhìn kia , nó phóng uế lên mình tôi và tôi phải nhận tất cả, ở đây tôi học bài không ít, bao nhiêu chuyện thị phi của đời điều phơi trần ra đây Tôi có nghe một vị thiền sư dạy các đệ tử phải hạ mình làm tấm thảm cho mọi người đạp lên để học hỏi. Thấm vào đâu so với chúng ta làm thân con đường cho mọi loại phương tiện chạy cán lên" học biết bao nhiêu bài của trần thế này.
- Thưa tiên sinh nghe tiên sinh nói thì như là khổ nạn
- Ngài' chớ còn gì nữa, rồi Ngài cũng sẽ học những bài học như tôi, cũng có thể còn gặt gao hơn tôi, vì tôi nghe nói đường của Ngài sẽ nâng cấp, giải tỏa đền bù cho đường của Ngài rộng lớn hơn cho ngang tầm với tên tuổi của Ngài
- Tôi không ham
- Nhưng họ cứ làm và toàn thân Ngài sẽ lở lói như tôi khi xưa, trước khi được như thế này.
- Ồ' này chúng ta là Đồng bào tức cùng một bọc của Lạc Long Quân và Âu Cơ mặc dầu thế hệ chúng ta có khác. Học sử, vậy Ngài có biết Âu Lạc quen nhau ở không gian nào không? để sanh ra trăm trứng?
- Tiên sinh hỏi bất chợt và cũng chưa nghe ai hỏi như thế tôi xin chịu thua.
- Ngài thử suy nghĩ chút nữa xem
- Xin chịu.
- Tôi cũng chịu, ấy vậy mà có chú nhóc mười tuổi lại biết
- Sao biết được ?
- Vậy mà nó biết thật- hai người gặp nhau ở quận Tân Bình SG Hai con đường Lạc Long Quân và Âu Cơ gặp nhau ở quận Tân Bình cũng như tôi và Ngài, hai chúng ta cách nhau mấy thế kỷ mà giờ này có cơ hội giao nhau.
- Sơ ngộ gặp tiên sinh thật là thú vị tôi còn phải học hỏi ở tiên sinh nhiều hơn.... câu chuyện cứ kéo dài phu quét rác đã nghe tất cả, vì phu quét rác là bạn thân của hai người, đáng cay vinh nhục gì của đường phu quét rác đều chia sẻ an ủi cho đương sạch sẽ, để con người luân lưu may đâu có người thăm thía tìm ra lẽ đạo.

Thiên Nghi (VN)